

Subscription.

Inland: Rs. 50/- per year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street,

JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly, Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 12.19 MAY 1989 No. 1920

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

WANTED:

News and Articles in Tamil and English.

Please send them to the EDITOR,

'The Morning Star,'
182, First Cross Street,
JAFFNA.

R. E. J. A. Setukavalar: Memories of a Friend.

ROBERT EDWARD JOHN ALLEGA KOEN SETUKAVALAR was just a 'kid' of 13 plus when I first met him 63 years ago in his home town of Batticaloa, where the Postal Department had sent my father to serve for a few years. Robert had just crowned his successes in Junior School by winning the Simon Hewavitarne Prize for passing out first in the English School-leaving Certificate (later replaced by the Junior school Certificate) Examination, and two other prizes open to candidates from the Eastern province, one of which was the Kadigamar Gold Medal for the best paper in English. He passed the Cambridge Senior Examination with honours, and by private study, the London Intermediate in-Arts and the B. A. (General Examinations, the latter in the first Division. He was facile princeps in his year among the graduate trainees at the Teachers' Training College in Colombo.

Robert grew up, almost literally, under the shadow of his church and his school, which, one would say, symbolised (outside those of his home and family) the two main concerns of his life. Gifted with a fine intellect and an exceptionally retentive memory, he had also inherited from his paternal grandfather, the Reverend R. N. Setukavalar, M. A. Methodist Minister and at one time Headmaster, Central College, Batticaloa, that scholastic tradition that inspired him to be a student all his life. And (having lost both his parents at a very early age) he grew up during his formative years under the tutelage of a bachelor uncle, who by precept and example, instilled in him those habits of mental discipline, integrity and an almost monastic purity of character one associated him with all his life.

Teaching was to him a calling he greatly enjoyed. Exposition came to him naturally, and discipline was never a problem to him. He was equally at ease with boys in their turbulent teens, at Batticaloa Central and St. John's, Jaffna, as with the more mature men and women who were his pupils at the Teachers' Training College at Palaly. He taught them not only their Mathematics, Latin and English, the subjects in which he excelled, but also sought to instil in them those habits of clear and straight thinking and accuracy and

economy in the use of words which were to him second nature; and, above all, those attitudes and values he cherished. He achieved these aims effortlessly and without having to talk down to his charges. His unassuming ways and his loyalty to the institutions he served won for him the affection and respect of colleague and pupil.

He was a stalwart of his 'ancestral' church at Puliyanivu, where he was spiritually weaned and nurtured, and a committed Methodist, to whom Methodism was 'common sense Christianity'. He was a popular lay preacher, whose sermons were simple and straightforward, and were the expressions of a deep faith and firm convictions. The fact that he made a diligent study of New Testament Greek is a measure of the seriousness with which he approached his calling to the Lay Ministry. He sought no office, though he was elected Vice-President of the Methodist Conference for a year; and he was, perhaps, the only one who held this office who did not seek to make that 'pilgrimage' to the London Conference.

He did not appear to share his friends' disappointment that he had not received the material rewards that a person of his calibre so obviously deserved. This was because he was not a 'go-getter' but the dedicated scholar who strove for excellence rather than for preferment; and this, surely, was not the way to success as the world sees it. It was also our 'complaint' that he had not cared to make that impact on the larger life of the country one would have expected from a person so richly gifted as he was. He took no active interest in politics (though he was as well informed on these matters as anyone else), nor did he write learned articles to foreign or local journals on national or social issues, or even on education. His modest explanation was that he had nothing new or significant to contribute on these subjects. It would be more correct to say that he had carefully chosen his field of activity, and saw no reason why he should venture outside it.

But he was rewarded in other ways. A senior citizen not given to extravagant encomiums once declared that Robert was one of the two men of unquestioned integrity he knew. A somewhat similar tribute was paid to him by a distant admirer who remembered that during his uncle's last illness, when his diet was limited to preparations

from rice, Robert sacrificed his own ration, refusing to patronise the 'black market'; this was during the days of the war, when certain items of food were rationed. When I reported this to him, he was pleased, not because he was being praised, but because such actions as his were still appreciated in what he felt was a cynical world. And he was indeed thrilled when on the occasion of the 50th anniversary of his teaching career I sent him a telegram to say that generations of his students would call him blessed. These were the 'rewards' cherished.

To infer that Robert was merely cloistered scholar or a stern moralist would be to do him an injustice. He was, above all, a warm and friendly human being who loved life and laughed heartily; for he had a lively sense of humour and a keen sense of the ridiculous. But it was in his home that he was at his happiest and best. His marriage in 1941 to his cousin, Selvam Pullenayegum, was indeed a marriage made in Heaven; and together they built a home in which love between husband and wife was a continuing sacrament, and where children were brought up 'virtuously to lead godly and Christian lives', without ever having to be preached at. His wife's death occurred a few years before his own, was a blow from which he never fully recovered; and though two of his daughters and their families lived very close to him, he continued to miss 'the touch of the vanished hand, and the sound of the voice that was still'.

It was fitting that he was able to spend the last years of his life in his home town and in the environment he so dearly loved. He had left these earlier with a heavy heart owing to circumstances that had given him no other option. He was able to participate actively in the 150th year celebrations of his church and to celebrate the 50th year of his own teaching career. He had lived beyond the biblical span of three score years and ten, and his last illness had enabled him to experience the tangible manifestations of the love of those he held dear and to prepare himself to answer the Call when the Great Summons came.

May the memory of a life victoriously lived continue to inspire and sustain the spirits of all those who loved him.

G. A. Gnanamuttu.

Letter to the Editor.

During my recent trip to Sri Lanka I was very fortunate to see the work done by the JDCSI south of Elephant Pass. What struck me most is the amount of work done by the church in bringing help to the needy in various ways. To illustrate, there is help towards finding a roof over their heads, help and advice towards work and importantly, care for the young children at Day centres. In the Day care centres they are not only given food but they are tutored by qualified nursery teachers. The children arrive at around 7-00 a. m. and leave after 3-00 p. m. The children are given both breakfast and lunch including milk to drink. They are taught Tamil and English and are being well prepared for their primary education. It was nice to see that all the children were well behaved. This again is due to the training given by the staff untiringly.

It is noteworthy to see the church in action in demonstrating the words it preaches. It is the caring, the kindness and the feeling for fellow men that can be witnessed here is still in my memories.

15, Alton Grove
Newport,
Shropshire,
TF 10 7 UF,
U. K.
20.4.89

A. Selvaratnam.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

CHANGES IN SCHOOL SYSTEM.

Next year there will be no admission to grade one of popular government schools. Such admissions will be made only to Junior schools set up for the purpose.

Admission to grade 6 next year will be only by a Scholarship Examination conducted by the Examination Department. No School will be permitted to have a test for admission to grade 6.

The G. C. E. (A/L) Examination has been postponed from July to August 19.

SRI LANKAN HIGH COMMISSIONER IN NEW DELHI.

Prof. Stanley Kalpage has been appointed Sri Lanka's High Commissioner in New Delhi. Mr. Bogoda Premaratne former Principal, Royal College will succeed Dr. Kalpage as secretary to the Sub-Committee on Education and Socio-cultural affairs.

Dr. Mrs. Anna Moses (nee John) - A Tribute

Dr. Mrs. Moses served the McLeod Hospital faithfully for 16 years from 1945 to 1961. During this time she was also the acting Superintendent of the Hospital for a period of six years on the retirement of the Dr. Miss Mary Kurien. Dr. Kurien and Dr. Moses's mother were older sisters of His Holiness Basilios Mar Thoma Malankara Metropolitan, the Catholicos-Patriarch of the East, residing at Kottayam.

Dr. Mrs. Moses who was born in 1904, had her medical education at the Christian Medical College, Vellore when it was a Women's Medical College in the years 1924 to 1928 and was a student of Dr. Ida Scudder here herself. On graduation she served for some time in South India and then for a period in the "House of Joy", at Talawa in Ceylon. She returned to South India and served in many areas before returning to Ceylon and to Jaffna. Following her service in Jaffna she returned to serve in South India again and finally in 1960 settled down in the home town of her husband Mr. Moses where she spent her retirement and peacefully entered eternal rest on the 12th of February this year at the age of 84. A well attended memorial service took place on the 3rd of March at which the Bishop of Kottayam officiated. Her many relatives, friends, patients and colleagues will remember her as a very conscientious Christian doctor imbued with the missionary zeal of her great teacher Ida Scudder and as one who maintained the ideals of Vellore at all times and through life. Her service to our mission hospitals is remembered with much affection and gratitude. May God accept her life and work.

On the death of Mrs. Moses, her husband Abraham Moses has gifted his house and property for the establishment of a Hospital and Church for the Orthodox Church, now named St. Thomas Mission Centre, Vazhuthur, Neyyattinkara, Kerala. Mr. Moses will continue to reside in this Mission Centre.

U. S. AMBASSADOR VISITS JAFFNA.

The U. S. Ambassador Mr. James W. Spain made a day's visit to Jaffna on Monday the 24th of April. The main purpose of his visit was to donate about 800 books to the Jaffna Public Library. The function took place on Monday evening at the Navalar Centre in Jaffna. Earlier that day the Ambassador along with Mr. Clithan Ross, Director, U. S. Information Service and Mr. John De

ST. MARK'S DAY CARE CENTRE, RAJENDRAKULAM.

A Day Care Centre at Rajendrakulam, five miles away from Vavuniya was started more than a year ago & was housed in a temporary building. The Diocese has now constructed a permanent building at the St. Mark's Church Centre. This building was declared open and dedicated by the Bishop of the Diocese the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar on Tuesday the 25th of April at 10-00 a.m. The Rev. P. R. Navendranugoolan, Pastor in charge of the Vavuniya District welcomed the large gathering that turned up for the function. The Day Care Centre children rendered a few songs and performed dances most impressively. There are more than sixty children attending this Day Care Centre.

HARRIET WINSLOW GIRLS' HOME.

The Harriet Winslow Girls' Home which was started in 1981 has now ninety girls in residence almost all of them attending the Pandaterruppu Girls' School or the Uduvil Girls' College. Three of them who have finished schooling have now undergone training as Day Care Centre teachers and are employed in the Day Care Centres run by the Diocese. The Diocese started an ambitious building programme to provide more adequate housing for the girls. The three floors block has just been completed. The ground floor was completed in 1986. The first floor was completed in 1988 and the second floor was completed a few days ago. There was an impressive function on Saturday the 29th of April at 9-30 a.m. when the Rev. Eric A. Gass declared open the top floor of this building. The Bishop of the Diocese offered the prayer of dedication. Mr. Gass later spoke to the girls and the others who had gathered for the function. Mr. S. Ratnavel supervised the construction of the building.

This home was appropriately named after Mrs. Harriet Winslow, who was a pioneer in women's education in Jaffna and the first Principal of Uduvil Girls' College which she founded in 1824. Her husband the Rev. Milton Winslow will always be remembered as the author of the first English-Tamil Dictionary. In recent years this missionary couple came into prominence as the ancestors of Mr. John Foster Dulles, a Foreign

THE REV. ERIC A. GASS VISITS JAFFNA.

The Rev. Eric A. Gass, Executive Secretary for South Asia in the United Church Board for World Ministries (UCBWM) of the U. S. visited Jaffna from the 27th of April to the 1st of May. Mr. Gass, during his visit had long discussions with leaders and representatives of the Diocese and other institutions. On Friday the 28th of April, he met the Diocesan Clergy and their wives along with the other members of the Diocesan Executive Committee and their spouses. There was a fruitful discussion about the church's response to the present situation and his challenges to minister to the poor and those victimised by the ethnic conflict. Mr. Gass who had seen some of the work of the Diocese, south of Elephant Pass, appreciated the way in which that work has been carried out in adverse circumstances. Later on Friday afternoon Mr. Gass met members of the Board of Directors of Jaffna College at the Principal's house at Vaddukkoddai. Mr. Gass who is the Secretary of the Jaffna College Board of Trustees in Boston was very keen to learn of the plans the College and its other associated institutions had for the coming years. He was encouraged by the good progress of the Jaffna College Institute of Technology. He also visited the Theological Seminary and Institute for Lay People at Chunnakam. The Seminary with the new intake of students will have nearly 20 resident candidates this year in ministerial training. There are about forty lay people following regular courses on Saturdays and Poya Days. At 2-30 p.m. on Saturday the 29th, Mr. Gass declared open the Vocational Training Centre for children of the Centre at May at 10-00 a.m. The children of the Centre accompanied by violin music provided by Mrs. Ranjani Roberts and dance. The Rev. song and dance. The Rev. Christo Roberts who supervised the renovation work and the running of the Day Care Centre thanked the members of the public who were present for the encouragement and support they have provided for this work among the poor at Kankesanthurai.

Secretary of the U. S. under the Eisenhower regime. The Rev. Eric A. Gass visited Vaddukoddai. They met the Bishop of the J. D. C. S. I. and the Principal and officers of Jaffna College. The Ambassador will be one of the Chief-Guests at the 200th birth anniversary of the pioneer American missionary the Rev. Dr. Daniel Poor in June this year.

On Sunday the 30th of April Mr. Gass preached at the Cathedral Church, Vaddukoddai, which is now undergoing a major renovation programme. The 163 feet long Church was considered too long by the pioneer American missionaries who constructed a partition wall separating one-third of the Church as a Parish Hall. Work is now under way after demolishing the partition wall to restore the whole length of the Church to its original purpose of public worship.

The Kanakasanthurai Day Care Centre was started in 1983 in the premises of the C. S. I. Church at Kankesanthurai. There are about sixty children at the centre housed in which the centre was badly affected due to military action in that area. The Diocese set about major renovation and restoration work to provide necessary additions for a good Day Care Centre. The renovated building was declared open by the Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar with prayer on Monday the 1st of May at 10-00 a.m. The children of the Centre accompanied by violin music provided by Mrs. Ranjani Roberts and dance. The Rev. song and dance. The Rev. Christo Roberts who supervised the renovation work and the running of the Day Care Centre thanked the members of the public who were present for the encouragement and support they have provided for this work among the poor at Kankesanthurai.

Four of the students at the Seminary of the JDCSI, at Chunnakam, who have completed their course of studies in April this year have been assigned parishes as from 1st May this year. Mr. T. Vasanthakumar (continued on Page 7)

Christian Theological Seminary.

On that Sunday, Mr. Gass visited the Nuffield School at Kaththady and the Diocesan Multi-Purpose Farm at Varany. Mr. Gass left Jaffna on the first of May after a brief visit to Nava Jeevanam, Paranthan.

யார் அந்தக் கல்லைப் புரட்டுவார்?

இயேசு பெருமானின் உடம்பு ஒரு கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தது. பெரியதொரு பாறையில் குடையப்பட்டிருந்த அக் கல்லறையின் வாசல் ஒரு பெருங் கல்லால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. பெருமானிடத்தில் அன்பு செலுத்தி வந்த மக்ளிரிற் சிலர் வாரத்தின் முதல்நாள் காலை யில் அதாவது, உடம்பு அடக்கம் செய்யப்பட்ட முன்றலுக்கு நாளன்று காலை யில், நறுமணக் கலவையிட்டு அண்ணலுக்கு மரியாதை செய்கின்ற முறையில் அக்கல்லறைக்குச் சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டதைப் புனிதர் மார்க்கு எழுதுகிறார். 'கல்லறையின் வாசலில் இருக்கிற கல்லை நமக்காக எவன் புரட்டித் தள்ளுவான்?'

அவர்கள் ஏறிட்டுப் பார்த்தபோது மிகவும் பெரிதாக இருந்த அந்தக் கல் புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருக்கக் கண்டார்கள்! (மார்க்கு 16 : 3,4). யார் அந்தக் கல்லைப் புரட்டக்கூடும் என அந்தப் பெண்கள் ஏங்கியது இயல்பே. எவரும் எளிதில் புரட்டி விட முடியாத மிகப்பெரிய கல்லை வைத்தன்றே கல்லறையின் வாசல் அடைக்கப்பட்டிருந்தது! பெண்டிர் என்ன செய்வார்! கல்லை வைத்தவர்கள் அதற்கு முத்திரையிட்டு, அவ்வுடம்பை எவரும் திருடிக்கொண்டு போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகக் காவலாளிகளையும் வைத்திருந்தார்கள்!

ஆனால், நடந்ததென்ன! வாரத்தின் முதல் நாளாகிய அன்று (ஞாயிறு) காலை யில் கல்லறையை மூடியிருந்த அந்தக் கல் புரட்டிப் போடப்பட்டு விட்டிருந்ததை அந்தப் பெண்கள் கண்டு பயந்தார்கள். விந்தார்கள். 'காலையில் அதிக இருட்டோடே மகதவேளின் மரியாதை கல்லறையினிடத்துக்கு வந்து கல்லறையை அடைத்திருந்த கல் எடுத்துப் போடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டால்' எனப் புனிதர் யோவான் எழுதுகிறார்.

'அவருக்குள் சேவன் இருந்தது. அந்தச் சேவன் மனிதருக்கு ஒளியா யிருந்தது. (யோ 1 : 4)

ஒளியையும் உயிரையும் யாரே னும் அடைத்துப் பூட்டி வைத்திட முடியுமோ?

வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் இயேசு, மார்க்தான் என்னும் பெண்மணியிடம் சொன்னார், 'நானே உயிர்த் தெழுதலும் சேவனும் இருக்கிறேன். என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான் (யோ 11 : 25). இங்கு, இயேசு பெருமான் தாம் இரப்பினிருந்து உயிர்த்தெழுவுவதைக் குறிப்பிடுவதோடன்றி, உயிர்த் தெழுவுவதற்கான செயலே தாம் என்று வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார். எனவேதான் தாம் 'பெருயிர்' (ஜீவன்) என்பதாக அவர் மொழிந்தருளினார்.

மரிக்கும் மக்கள் யாவருக்கும் உயிர் கொடுக்க உலகிற்கு வந்த ஆண்டவரைக் கல்லறை எப்படித் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியும்? உயிருள்ள விதை யொன்றி மண்ணில் விழுந்தால் அது முளையாகி மண்ணைப் பிளந்து கொண்டு வெளியிற் கிளம்புகிறதல்லவா?

தாம் படவீருந்த பாடுகளைப் பற்றியும், உலக மக்களுக்காகவே தாம் இலுவையில் தம்முடைய உயிரைக் கொடுத்திருப்பதற்கும், அடக்கம் செய்யப்பட்ட பின் மூன்றாவது நாளில் தாம் உயிர்த்தெழுவுவது பற்றியும் இயேசுபிரான் முன்னரேயே தெளிவுறக் கூறியிருந்தார் அது நிகழ்ந்தது. மார்க்கு 8:31 காண்க.

இந்தச் செய்தியை மகாகவி கிருட்டிணப்பிள்ளை தமது காவிய மாகிய இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் நன்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

'மூன்றுநாள் காலத்திலே நான் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுவேன் என மாண்ட இவன் ஓதியது உண்டு. எனவே, சமாதிகு விரைவில் சரியான காவல் அமைத்திருக்க என அரசு ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்கள், காவல் வீரர் பலரைக் கல்லறைக்குக் காவலாக நிறுத்தினார்கள்.'

'சமக்குகையை முட்டி அடைத்திருந்த கல் கதவிற்கு, உறுதியான முத்திரைகள் இட்டனர்! அவ்வாறு இட்டவர்கள் விண்வெளியை ஒரு கைப்பிடியில் அடக்கிக் கொண்டு விட்டோம். அவனுக்கு உய்வு இல்லை என இறுமாந்தார்கள்! மதியில்லாத வர்கள்!'

ஆயின், அவர் உயிருற்றெழுந்தார். அவர் உயிருற்றெழுந்த அந்த வைகறைப்போதில், 'சந்திரன், மெய்கண்ட இடத்துப் பொய்மை வெளுத்தது போல் தன் ஒளியிழந்தது. விண்மீன்கள், களவினால் பற்றிய செல்வத்தினைப்போல் மறைந்துவிட்டன. விளக்குகள், பொய்மையைக்கண்டு மருண்டபோல் ஒளி இழந்தன.' உண்மையொளி எழுந்தது. பிற ஒளிகள் மங்கின.

'சண்டு ஒரு மூன்று தினத்து உயிர்பெற்று எழுவேன் என மாண்டவன் ஓதியது உண்டு; சமாதியை மற்று இன்னே காண்டகு காவல் அமைக்க என ஒப்புரை கைக்கொண்டு வேண்டிய வாறுபல் வீரரை வைத்தனர் வெங்காவல்! (இரட்சணிய சரிதப்படலம் 4.2.1 'இட்டனர் முத்திரை ஏமம் உறத்தனி ஈமத்தின் முட்டி அடைத்த கல் கதவத்தினை முற்று உக அட்ட திகாந்தமும் அம்பரமும் இது ஓர் அங்கைக்குள் இட்டனம் உய்விலை என்பவர் போல்மதி இல்லாமே! (இ. சரி. பட. 4.2.2)

மெய்கண்ட இடத்துப் பொய்மை வெளுத்ததென வெளுத்தது இந்து; கைகண்ட கனவின் ஆக்கம் கரந்தெனக் கரந்த விண்மீன்; பொய்கண்டு மருண்ட உள்ளம் போல் ஒளி இழந்த சீபம்; மைகண்ட கங்குல் வாட்டும் வைகறை கண்டு கண்டே!' (இ. சரி. பட. 4.3.2)

தமது பெருயிரைப்பற்றி இயேசு பெருமான் மொழிந்த உண்மைகள் உண்டு. 'ஒருவனும் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள மாட்டான். நானே அதைக் கொடுக்கிறேன் அதைக் கொடுக்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு' என மொழிந்தார் அவர். (யோ 10 : 18)

'நற்செய்தி' என்பது யாது? இயேசு உயிருற்றெழுந்தார் என்பதே அது.

அதுவே நமது விசுவாசம். அதுவே நம்மைப் 'பற்றிய பற்று'. அவர் வழி நாமும் உயிருற்றெழுவுவோம் என்பது நமது அசையாத நம்பிக்கையாகும். மரணத்தின் கும்பியில் விழுந்து கொண்டிருக்கும் உலகிற்குத் திருச்சபை வழங்கிட வேண்டிய

நற்செய்தி இது. உயிருற்றெழுந்த பெற்றின இறைவன் நமக்கு வழங்கிய விட்டார் என்பதோர் உண்மையை புனிதர் பவுல் திறம்பட எழுதுகிறார். 'கிறிஸ்துவனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டேன்; ஆமினும் பிழைத்திருக்கிறேன்; இனி நான் அல்ல. கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார். நான் இப்பொழுது ஊனுடம்பில் பிழைத்திருக்கிறேன். என்னில் அன்பு கூர்ந்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்' என்பது அவர் கூற்று. (கலாத்தியர் 2 : 20)

இது நம்முடைய வாழ்க்கைப் பிரமான மாதல் வேண்டும். கிறிஸ்து பெருமானின் பெருயிரைத் தன்னுயிரிற் பெற்ற ஒருவனுடைய உள்ளத்திலிருந்து உயிருற்றுக்ள் புரண்டோடும். 'என்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் உள்ளத்திலிருந்து சேவத் தன்னிருள்ள நதிகள் ஓடும்' என்றார் அவர் (யோ 7 : 38)

உயிரின்றி வறண்டுகிடந்த சமாரியப் பெண்ணின் உள்ளத்தில் ஊராரை உயிர்வாழச் செய்யும் சேவத் தன்னீர் பெருகவிட்டவர் கிறிஸ்து. அவ்வாறு உயிர்பெற்று வாழவேண்டியவர்கள் நம்முடைய மக்கள். கிறிஸ்துவை அறிந்தவர்கள் வழியாகத்தானே அந்தச் சீவ ஆறுகள் மற்றவர்களுக்குப் பாய்ந்திட வேண்டும்?

உயிருற்றெழுந்த கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்கள் செய்திட வேண்டிய இன்றியமையாததும் மிக அவசரமானதுமான வேலை உண்டு.

கூடாரத் தொழில் செய்து பிழைத்த பவுலடிகளாரைப் போல, அதே தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்த ஆக்கில்லா பிரிச்சில்லா என்பவர்களுடன் சேர்ந்து, நற்செய்திப்பணி செய்து வந்த அவரைப் போல நாமும் நமது பணி மனைகளில், தொழில் செய்யும் இடங்களில், வீடுகளில், வெளியுலகில் இயேசுவின் உயிர்ச்செய்தியாகிய நற்செய்தியை விருந்தாகப் பகிர்ந்தளித்திட வேண்டும்.

நமது நாட்டுக்கு வந்து ஊழியம் செய்த மேலை நாட்டவருள் இருவரை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அருள் திரு. வில்லியம் கேரி, அவருடைய நாட்டில் (இங்கிலாந்தில்) கால்கில் அணியும் பழைய மிதியடிகளைச் செப்பனிடும் தொழில் செய்து கொண்டு வந்தவர். இவர் நற்செய்தியின் பொருட்டாக இந்தியாவுக்கு வந்து கல்கத்தா மாநகருக்கு அருகாக இருந்ததொரு நீலத் தொழிற்சாலையில் வேலைக்கு அமர்ந்து தமது பிழைப்புக்கு வழி செய்து கொண்டு இந்நாட்டு மக்கட்கு நற்செய்தியைப் பகிர்ந்தளித்து வந்தார். வடமொழியை விரைவில் கற்று கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழிப் பேராசிரியராகப் பணியேற்று, பெற்ற ஊதியத்தை நற்செய்திக்கெனவே செலவு செய்து வந்தார். அவர் விவிலியத் திருமறையை முழுமையாகவே அல்லது பகுதிகளாகவோ 32இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தாரெனில் அவர் கிறிஸ்து வினிடத்திருந்து பெற்றிருந்த உயிராற்றின் வளத்தை என்னென்பது!

அருள் திரு. என்ரி மார்க்டிள் என்பவரை இங்கு நினைவு கூர்ந்திடலாம். அக்காலத்தே, கிழக்கிந்தியக் கொம்பெனியின் வெள்ளை ஊழியர்களுக்குக் குருத்துவப் பணி செய்ய வந்தவர். இயேசுபெருமான் உயிர்த்தெழுந்த நற்செய்தியை இந்

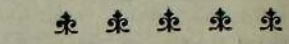
தியர் பலரிடம் பகிர்ந்து மகிழ்ந்திட விரும்பினார் விரும்பியவர் விவிலியத் தை உருது மொழியில் பெயர்த்தருளார். அவர் செய்த தொழிலும் பலசூலகக் போன்று கூடாரம் செய்யும் தொழிலேயாகும்.

இந்தியப் பெருநாட்டில் உள்ள நமது மக்களுக்கு நூற்றுக்கு 95 விழுக்காடு இயேசுவின் நற்செய்தி விருந்தை அருந்தாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நம்முடைய கடமை யினை நாம் உணர்ந்து அன்புச் செயலில் ஈடுபட வேண்டாமா?

யார் இந்தக் கல்லைப் புரட்டுவார்?

கல் புரட்டப்பட்டு விட்டது. அவர் எழுந்து விட்டார். இச்செய்யைப் பகிர்ந்தளிப்பதே நமது வேலை.

பேராயர் கலாநிதி சாலோமோன் துரையாமி.

மரணம்.

திரு. டி. ஜெயரட்ணம்.

காரைதகரத் தென்னிந்திய திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும் திருமதி அரியமலர் ஜெயரட்ணத்தின் அன்புக் கணவரும் திரு. பொ. அரியரட்ணம், திரு. பொ. செல்வரட்ணம் திருமதிகள் கிழமைமார் குவசேகரம், அன்புமலர் அல்பிரட் ஜேகரட்ணம். அற்புதமலர் தனராஜகிள்கம், ஆனந்தமலர் டேவிட் வெஸ்லி ஆகியோரது மைத்துனருமாகிய திரு. டி. ஜெயரட்ணம் அவர்கள் 25-4-89 அன்று மலேசியாவில் காலமானார். அன்றைய நல்லடக்கம் 30-4-89 ஞாயிற்றுக்கிழமை மலேசியாவில் நடைபெற்றது. அன்றையதினம் மாலை 3-30 மணிக்கு காரைதகரிலுள்ள திரு. அல்பிரட் ஜேகரட்ணம் அவர்களது இல்லத்தில் வண. சேவக் சாம். அல்பிரட் அவர்களினால் இரங்கல் ஆராதனை நடத்தப் பெற்றது.

நீதியரசர்.

பதில் பிரதம நீதியரசராக திரு. ஈ. ஏ. டி. அத்துக்கோரன் கடந்த வியாழன் ஜனவரி 13 பி.ரமதாலா முன்னிலையில் சீர்தியப் பிரமதானம் செய்தார். பிரதம நீதியரசர் பரிந்த ரணசிக்கா பிரிட்டனுக்குப் பயணமானதைத் தொடர்ந்தே பதில் பிரதம நீதியரசர் நியமனம் செய்யப்பட்டார்.

மருந்து விலைகுறைப்பு.

இருக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆங்கில மருந்துகளின் விலை 18 சத விதத்தினால் குறைக்கப்பட்டது. ஜனவரி 13 பி.ரமதாலா இது சம்பந்தமான உத்தரவை 1-4-89 செவ்வாய்க்கிழமை வெளியிட்டார்.

சிறுவர் இல்லம்.

பகுத்தித்துறை - கட்டைவேலி மெதடிசுத் சேகரத்தின் புனர்வாழ்வு அபிவிருத்திக்கழகத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள அருளைப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் மெதடிசுத் சிறுவர் இல்லம் ஒன்று (6 மீ பக்கம் பார்க்க)

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME
BY
NATHANIEL PHIPPS
OF BOSTON
IN TWO VOLUMES.
VOL. II.
BOSTON: PUBLISHED BY
J. B. ALLEN, 1856.

சிறுவர் கதை.

தாயின் அன்பு.

விக்டர் என்ற ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அவன் சிறுவனுக்குக் கையில் அவனது அப்பா மரித்துப் போனார். அவனது அம்மா அவளை அதிகமாக நேசித்து வளர்த்து வந்தாள். சில காலத்திற்குப் பின் தன் வீட்டை விட்டுத் தூரகேசம் சென்றாள். துன்மார்க்கமாக ஜீவித்தாள். தன்னுடைய அம்மாளை மறந்து விட்டாள். ஆனால் அம்மா அவளை மறக்கவில்லை. அவனுக்காகக் கண்ணீர் ரோடு ஜெபித்து வந்தாள். அம்மாவின் ஜெபத்தால் விக்டர் குணப்பட்டான். ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் வேலையில் சேர்ந்தான். நல்ல கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தான். பெரிய பணக்காரனாக மாறினான். ஒரு நாள் தன் அம்மாவைப் பார்க்க எண்ணினான். நல்ல பொருட்களை வாங்கினான். வீடு தேடிக்கிட்டுப் புறப்பட்டான். வீடு வந்து தன் வீட்டைத் தட்டினான். அம்மா! அம்மா! என்று கூப்பிட்டான். சத்தம் ஏதுமில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் இவனைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். இரவு ஆதலால் தம்பி எங்கள் வீட்டில் இப்பொழுது தங்கியிரு. அடுத்த நாள் உன் அம்மாவைக்காட்டித் தருகிறேன், என்றார் மறு நாள் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் அவளை அழைத்துக்கொண்டு ஒரு கல்லறைக்குத் தோட்டத்திற்குப் போனார். அங்கே அம்மா ஒரு புதிய கல்லறையைக்காட்டி "இதோ உன் அம்மா" என்றார். அப்பொழுது அந்தப் பையனின் கண் கவிலிருந்து மாலை மாலையாய் கண்ணீர் வழிந்தது. அவன் சத்தமோடும் "அம்மா அம்மா" என்று கதறி அழ்கான். "என்வாழ் கஷ்டப் பட்டீர்கள் - துன்பம் அடைந்தீர்கள் என்பதை நான் நினைக்கையில் என் மனம் வேதனையடைகிறது. இதோ உங்களுக்காக ஏராளமான பொருட்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்களா? நீங்கள் என்னைத் தேடிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் நான் உங்களைத் தேடினால் கண்டிருப்பேன். ஒரு வார்த்தை என்னோடு பேச மாட்டீர்களா அம்மா" என்று புவம்பினான் அனாலும் அன்பைக் காட்டவேண்டிய காலம் பிந்திவிட்டது.

அன்பான தம்பி, தங்கைகளே நம்மை நேசிக்கும் ஒரு தாய், அல்லது ஒரு தகப்பன், ஒரு நண்பன் இந்த உலகில் இருக்கலாம். அல்லது இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால், நம் ஒவ்வொருவரையும் நேசிக்கும் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் தான் இயேசு கிறிஸ்து. அவர் உன்னை நேசிக்கிறார். ஒருபோதும் மாறாதவர் அவர்தான். எனக்காகவும் உங்களுக்காகவும் தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுத்தார். அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழும்பினார். இன்றும் எனக்காக உங்களுக்காக அன்போடு நேவனுடைய வலது பாசிசத்தினிருந்து பரிந்து கொடுக்கொண்டிருக்கிறார் அந்த அன்புள்ள இயேசு கிறிஸ்து உன் தாய் நேசிக்கின்றாரா?

**தமிழ் மக்களுக்கு
சுயதொழில் வாய்ப்பு
வழங்கப்படும்.**

வன் செயல்களாலும், இராணுவ நடவடிக்கைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டு, எவ்வித ஆதரவுமின்றிக் கஷ்டப்படும் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த தமிழ்ப்பெண் களுக்கு, கைகொடுத்து வாழ்

வளித்து உதவு, கனடா நாட்டுத் தொண்டர் நிறுவனம் ஒன்று முன் வந்துள்ளது. இவர்களுக்கு, சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க, இந் நிறுவனம் முடிவு செய்துள்ளதெனத் தெரிவித்து. "கனேடிய இன்டர் நாஷனல் டெவலப் மென்ட் ஏஜன்சி" என்ற பெயர் கொண்ட இந் நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய மதிப்பீடுகள் - பேச்சுவார்த்தைகள் ஆகியவைகளின் பின்னர், மேற்படி முடிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

**அடையாளக் கார்ட்
விரைவில் பெறும் வாய்ப்பு.**

தேசிய அடையாளக் கார்ட் வழங்கும் பணி, மாகாண அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் பரவலாக்கப்படவிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாகாணக் கச்சேரியிலும் 'தேசிய அடையாளக் கார்ட்' திணைக்களப் பிராந்திய அலுவலகம் திறக்கப்படுமென, ஆட்பதிவுத் திணைக்கள ஆணையாளர் பந்துலு குலதுங்க தெரிவித்தார். மாகாண அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டதும் விண்ணப்பம் கிடைத்த ஒரு வார காலத்திற்குள் அடையாளக்கார்ட் வழங்கப்படும் என்றும் கூறப்பட்டது.

**யாழ். அரசு அதிபரின்
இறுதிச் சடங்குகள்.**

கடந்த வாரம் சூடுபட்டு மரணமான யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. எம். பஞ்சலிங்கத்தின் இறுதிச் சடங்குகள் கடந்த சனிக்கிழமை (6-5-1989) நடைபெற்றன. அன்று காலை 7 மணிக்குள் ஆணைக்கோட்டை இல்லத்தில், சமயச் சடங்குகள், அஞ்சலியுரைகள் இடம்பெற்றன. இதனைத்தொடர்ந்து பெருந்தொகையான மக்கள் பங்குபற்றிய இறுதி ஊர்வலம் ஆணைக்கோட்டை இல்லத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி, கோம்பயன்மணல் மயானத்தைச் சென்றடைந்து 10 மணிக்குள் 11-00 மணியளவில் அங்கு தகனக்கிரியை நடைபெற்றது.

அமரர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தமிழ்ப் பகுதிகளில் கலவரங்கள் நிறைந்த காலத்தில், தளராத திடமனத்துடன், தமிழரின் நலனுக்காகப் நற்பணிகள் செய்தார். இவர் ஆற்றிய பெரும் சேவைகளை, தமிழ் மக்கள் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டார்கள். இவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுகோளாகும். அன்றிரை மகாவி மக்களுக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

**தெல்லிப்பனைச் சபையில்
இரண்டு சருத்தரங்குகள்.**

தெல்லிப்பனைச் சபையில் சமீபத்தில் இச்சபையின் குற அருள் திரு. சி. ரெபேர்ன்ஸ் அவர்களின் இருசருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன. ஏப். 29 ஆம் திகதி - "ஆலோசனைத் திருப்பணி" என்ற பொருளில் அருள் திரு. சத்தியன் சுதிர் காமரால் நடத்தப்பட்டது.

மே. 6 ஆம் திகதி "ஞானஸ்நானம்" என்ற பொருளில் அருள் திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களால் நடத்தப்பட்டது.

**நவஜீவனம்
30 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா.**

அமரர் கனம் எ. வி. தம்பிராசா போதகர்

அவர்களாலும் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவரும், பல ஆண்டுகள் இலங்கை மெதடிஸ்த சபைகளில் திருத்தொண்டு புரிந்தவருமாகிய அருட் சகோதரி எலிசபெத் பேக்கர் அம்மா அவர்களாலும் 1959 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட "நவஜீவன" த்தின் 30 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா, மே மாதம் 1 ஆம் திகதி பரந்தனில் உள்ள நவஜீவன வளாகத்தில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

தொலைபேசி அழைப்பு.

யாழ். பிரதம தபாலகத்தில் தொலைபேசி அழைப்பு பெறுவதற்கான நேரமும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ். பிரதம தபாலகத்தில் இதுவரை தொலைபேசி அழைப்புகள் காலை 8-30 மணிமுதல் மாலை 4-30 மணி வரை மட்டுமே வழங்கப்பட்டு வந்தன.

தற்போது காலை 7 மணி முதல் மாலை 6 மணிவரை தொலைபேசி வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8-30 மணிமுதல் பிற்பகல் 2 மணிவரை மட்டுமே தொலைபேசி அழைப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

**சனத்தொகையில்
சீனவை முந்தும் இந்தியா.**

இந்தியாவின் சனத்தொகை ஆயிரம் பேருக்கு 32 பேர் வீதம் ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதாக ஜனாதிபதி இராமசாமி வெங்கடராமன் நேற்று எச்சரித்தார்.

சென்னையில் சுகாதாரக் கருத்தரங்கு ஒன்றில் பேசுகையில் அவர் இந்த எச்சரிக்கையை விடுத்தார். சனத்தொகை அதிகரிப்பினால் ஏற்படவுள்ள அழிவு பற்றி நாட்டின் 80 கோடி மக்களுக்கும் சுகாதார அதிகாரிகள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறையை மக்கள் அனுசரிக்கத் தவறினால் அடுத்த நூற்றாண்டில் சனத்தொகையில் சீனவையே இந்தியா மிஞ்சி விடும்.

இப்படி ஜனாதிபதி வெங்கடராமன் தெரிவித்தார்.

**யேசுநாதர் ஓவியத்துக்கு
16 கோடி ரூபா.**

லண்டனில் உள்ள பிரபல ஏல நிறுவனம் 'கிறிஸ்டி', வருகிற 21 ஆம் திகதி பழங்காலத்து அரிய ஓவியங்களின் அல்பத்தை ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப் போவதாக அறிவித்துள்ளது.

ஓவியங்களில் பிரபல இத்தாலி நாட்டு ஓவியர் அன்டோனாலோ 1450 ஆம் ஆண்டில் வரைந்த யேசுநாதர் ஓவியமும் ஒன்று.

இந்த ஓவியம் இலங்கைப் பணத்தில் 16 கோடி ரூபாவுக்கு விற்பனையாகும் என்று கிறிஸ்டி நிறுவனம் எதிர்பார்க்கிறது.

**யாழ். கல்லூரிக்கு
பரந்தனில் கிளைக்கல்லூரி.**

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினர் பரந்தனில் ஒரு கிளைப்பாடசாலையை ஆரம்பிக்கவுள்ளனர். இதற்காகப் பரந்தன் புகையிரத நிலையத்துக்கு அருகாமையில் நிலம் வாங்கப்பட்டு, கட்ட

ட்ட வேலைகள் தொடங்கியுள்ளன.

இக்கிளைப் பாடசாலையில் ஆரம்பத்தில் 5 ஆம் வகுடம் வரையிலான பாடசாலையும் விசேட தொழிற்பயிற்சி வகுப்புகளும் நடைபெறும். ஊர்மக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பாடவிதானங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும்.

இப்பாடசாலையின் கட்டட வேலைகளை, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கீழ் உள்ள தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் பொறியியலாளர்கள் கவனித்து வருகின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரான கலாநிதி டானியல் பூவரின் 200 ஆவது பிறந்த தினமாகிய இவ்வாண்டு ஜூன் 27 ஆம் திகதி கட்டடங்கள் திறக்கப்படும் என யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் தெரிவித்தார்.

எம். பி. ஆனார்.

ஐக்கிய சோஷலிச அணியின் தேசிய பட்டியல் மூலம் சிறீலங்கா மக்கள் கட்சியின் தலைவிரும்பி திருமதி சந்திரிகா குமாரனதுங்க எம். பி. யாக நியமிக்கப்பட்டார். டாக்டர் கொலின் ஆர். டி. சில்வா காலமாகவே அவரது இடத்திற்கு இவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். கனடா திரு. விஜய குமாரனதுங்க கொலை செய்யப்பட்ட பின்னர் சிறீலங்கா மக்கள் கட்சியின் தலைவராக இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டது நாமறிந்ததே. அனால் இவர் இப்பதவியை ஏற்க மறுத்ததாகப் பின்னர் வந்த செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

**பெற்றோல், டீசல் விலை
உயர்வு.**

மண்ணெண்ணெயை தவிர்த்த ஏனைய எரிபொருட்களின் விலை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபனம் இது வரை காணப்படும் ஏற்பட்ட 180 கோடி ரூபா நஷ்டத்தின் ஒருபகுதியை 100 செய்யவே இவ்விலை அதிகரிப்பு அமுல் நடத்தப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

**டானியல் பூவரின்
பிறந்ததின விழா.**

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முன்னாடியான வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் முதலாவது அதிபர் வன. கலாநிதி டானியல் பூவரின் 200 வது பிறந்த தினவிழா இவ்வகுடம் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது.

அமெரிக்காவில் 1789 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 27ம் திகதி பிறந்த டானியல் பூவர் 1816 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து 1823 இல் வட்டுக்கோட்டை செமினரியை ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் 1855 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயில் காலமானார்.

டானியல் பூவரின் சேவையை நினைவு கூரும் முகமாக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினர் ஒரு வார காலம் நிகழ்ச்சிகளை நடத்த இருக்கின்றனர்.

இந் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள அமெரிக்காவில் இருந்தும் மதுரை, ஜெனீவா, ஆகிய இடங்களில் இருந்தும் பிரமுகர்கள் வருகிறார்கள்.

டானியல் பூவர் நினைவு நிகழ்ச்சிகள் உடுவில்லும் யாழ். நகரிலும் நடைபெறும் எனத் தெரிய வருகின்றது.

PENTECOST 1989.

A Message from the Presidents
of the World Council of Churches.

We, the Presidents of the World Council of Churches greet you in the name of Jesus Christ, and through this greeting we remind you of the sisters and brothers in all the member churches throughout the world who celebrate the festival of Pentecost in expectancy of the coming of the Spirit.

We write to you at a time when we are preparing with high anticipation for the Seventh Assembly of the World Council of Churches, to be held in Canberra, Australia, in February 1991. The theme of the Assembly is:

*Come, Holy Spirit — Renew
The Whole Creation.*

We are conscious that the theme links us strongly with the Sixth Assembly at Vancouver in 1983, where the creative spirit of Pentecost was present and was expressed in the Message of the Assembly which called us "to choose between 'life and death, blessing and curse', and to proclaim anew that life is God's gift".

The Seventh Assembly theme calls us to "Listen to what the Spirit says to the churches". This listening will take time, and must be done in prayer and meditation.

We are called by the Spirit to sustain God's good creation. The Spirit, the Giver of Life, calls us to respond.

We are called by the Spirit to set free those in bondage. The Spirit of Truth calls us to respond.

We are called to enter the reconciling work of the Spirit, breaking down the walls of partition that separate human beings, and reconciling us one with the other. The Spirit of Unity calls us to respond.

We are called by the Spirit to the work of sanctification and transformation. The Holy Spirit transforms and sanctifies us.

Only as we open our ears and eyes, our hearts and lives, our feelings and our minds to "what the Spirit says to the churches" can there be a faithful joyous witness of the churches at this season of Pentecost and in the years ahead. Pray that the Holy Spirit will come and renew the whole of creation.

The Presidents of the World
Council of Churches:

Dame R. Nita Barrow,
Cave Hill, Barbados
Dr. Marga Buhrig,
Binningen, Switzerland
Metropolitan Paulos Mar Gregorios,

New Delhi, India
Bishop Dr. Johannes W. Hempel, Dresden,
German Democratic Republic
Ignatios IV, Patriarch of Antioch and All the East,
Damascus, Syria
Archbishop W. P. Khotso Mukhulu
Gaborone, Botswana
Very Rev. Dr. Lois M. Wilson,
Toronto Canada

(continued from page 2)

mar to Delft; Mr. S. Thevahan to Udupidy; Mr. Jerome Paul to Pooneryn and Mr. S. Antony to Uliyankulam. Since the formation of the Seminary in 1983 a total of eight new workers have taken duties in Diocesan concerns. A new batch of students including women will commence studies in May.

The seminary students had their first sports encounter with a friendly volley ball match and social with the Round Table (Teachers Guild of Jaffna College) on the Seminary grounds. It was a pleasant evening of sports, music and speeches over tea. The Seminary students excelled winning all the sets of the volley ball match.

Jaffna College - "something in the very air that breathes freedom".

Mr. K. C. Kadirgamar of the Staff of the Faculty of English, University of Jaffna seconding the vote of thanks at the Jaffna College Prize-Giving of the 5th of April, voicing the sentiments of the alumni referred to a letter from an alumnus abroad reflecting the unique ethos of the College in these words:

"Jaffna College in particular creates intimate, strong and passionate attachments. We can sense this among the alumni of the College. Where in the world do alumni gather in such large numbers be they in big cities like London or the village of Vaddukoddai? Jaffna College has been and remains the alma mater par excellence. As once stated by Henry Adams, "A teacher asserts eternity, he can never know where his influence stops." This was very true of the kind of education that Jaffna College gave. We used to say in our students days that "there is something in the very air of Jaffna College that breathes freedom. We may now add that there is something in the very air of that campus that creates the passionate attachments, and hence expressions of high expectations coupled with pungent criticisms, that we are so much aware of. It was perhaps that "air of freedom" to freely believe and express one's thoughts and feelings that inspired the full flowering of personalities, no doubt varied and diverse but full in their humanity. Those words in the College song "Wherever we gather while

INTERNATIONAL CHRISTIAN EXCHANGE.

Peter de Vries
Director.

201 West 21st St. Suite 9C
New York, New York 10011.

ARE YOU INTERESTED IN TRAVELLING TO ANOTHER
PART OF THE WORLD?

The INTERNATIONAL CHRISTIAN EXCHANGE (ICE) is an organisation founded for the purpose of making it easier for church members from around the world to travel abroad for vacation or study.

WHAT DOES ICE DO?

Through our ties to churches around the world, we locate and match persons who want to exchange houses or apts. for one week or longer. For example, you may wish to visit England or the United States. Chances are there is someone from these countries who would like to visit your country too! ICE helps to put you in touch. It's that simple.

We reach out to people on five continents: North America, South America, Europe, Asia and the South Pacific, and Africa. This service is free to anyone from your country.

HOW DO I GET STARTED?

Just drop us a note letting us know that you are interested. You will receive further information along with an application. Contact:

INTERNATIONAL CHRISTIAN EXCHANGE:
Mr. Peter de Vries
201 West 21st Street, 9C
New York, NY 10011 USA.

WANTED.

Wanted for Uduvil Girls' College teachers to teach Carnatic Music, Western Music Speech and Drama (English).

Principal,
Uduvil Girls' College,
Chunnakam.

we live our filial love renew"
and "We love her name,
we'll guard her fame" have assumed a meaningfulness in a global context, that none of us realised or expected in the 1940s. The conflict in Lanka and the consequent Tamil diaspora has scattered the alumni all over the world."

IN MEMORIAM

*In Treasured Memories
of our dear Parents*

Lyman Kulathungam

Called to rest: 5th May 1983.
and

Dhiviam Kulathungam

called to rest: 26th May 1987.

"Oh, then, what raptured greetings on Canaan's happy shore! What knitting severed friendships up where partings are no more Then eyes with joy shall sparkle, that brimmed with tears of Love."

FONDLY REMEMBERED BY THEIR
CHILDREN & THEIR FAMILIES.

CHRISTIAN INSTITUTE FOR THE STUDY OF
RELIGION AND SOCIETY, ASHRAM,
CHUNNAKAM, SRI LANKA.

Aims and Objectives:

Studies in the field of Religion and Society.

Seminars, study Conferences and Consultations on matters of vital Social and Religious concern.

Social Surveys to investigate into traditional patterns, changes, new needs and problems.

Public Lectures on relevant subjects of concern to church and Society.

Providing opportunities for contact with people of other faiths (particularly Hinduism) and initiating discussions on common issues.

Providing an adequate Library to encourage Research students to publish their findings.

Publishing a Bulletin, "Religious and Social Issues" a medium for disseminating findings of study Groups, Seminars, Conferences and Surveys.

Editorial.

THE JOURNEY OF MEDITATION.

By all accounts, the LTTE "Talks" with the Sri Lankan Government has triggered a mood of excitement and optimism among the people, at the surprisingly untimely arrival of events...

For purposes of record, the nine member LTTE delegation, (according to a DN report) comprised Duleep Yogaratnam, leader of the LTTE political wing, Param Moorthy, Lathipanthachararam Lawrence, Das, Ducky, Uthayan, youth and Jeer...

With the journalists, dining and drinking on Chocolates and Thambuli in the jungles and the would-be guests of the government in euphoric mood in their abodes getting ready their cameras for "intelligence gathering" the whole scene, as described by the Sunday Times of 7-5-89, reflected for the first time, in the dismal story of our negotiations, a fair and factual piece of history which did not have the overtones of a heavy political weather in the land which had to be dispelled by stubborn measures.

On balance, the occasion was, according to news reports, marked by candor and a sense of political urgency overriding political expediency on both sides - the Sri Lankan government and the LTTE.

The scene, of course, was reminiscent of a similar occasion in June 1987 when two officials in the high echelons of the Indian Diplomatic Service alighted, from two Indian helicopters on the Temple grounds at Suthumalai in the North of the Island to take with them the LTTE leader Mr. Velupillai Prabhakaran, to New Delhi, via Madras for "Talks" with the authorities in the Indian capital about crucial developments in the sphere of finding a political solution to the Tamil Problem. The comradely between the Indian officials and the LTTE leader on that historic occasion was perhaps very similar, to the atmosphere of friendliness and cheer which prevailed on 2-5-89 in Colombo between the Tamil militants and the Sri Lankan team which met them for the "Talks".

The Sri Lankan Tamil have been over the last six years (1983 - 1989) been alternately befriended now by the Sri Lankan government and now by the Indian government, with moods changing abruptly when the attempts at comradery failed as a result of the derailment of the "talks". The price tag on each occasion when the talks foundered, was high. We do hope such a situation would be avoided at all costs this time, when the note of exhausted patience on all sides has reached a situation point.

The problem looming large is now no longer future or vague. The core issue is the Provincial Council, the king-pin of the Indo-Sri Lanka accord. The snail pace of development in the running of the councils, the lack of resources, the practical difficulties in creating a law and order infrastructure, the vexed problem of colonisation and lowering all, the proposed REFERENDUM on 5-7-89 (only in the Eastern Province), in the immediate context of a single North-East Provincial Council, already tentatively in existence, with its seat of administration at Trincomalee, all add up ominously to the heart of the contemporary political crisis.

A capsule comment reported to have been made by Dr. Colvin R. de Silva, the great Sri Lankan intellectual of revered memory, during the debate on the Sinhala Only Bill in Parliament as Member for Wellawatta Galkissa, was this prophetic and classic utterance "Two languages one nation: One language two nations."

The problem before the UNP government of President Premadasa is now to usher in PEACE in a political climate in which the outcome of the war, yet raging unabatedly, is likely to be determined by all assessments, on the situation prevailing in the ethnic Tamil contiguous areas in Sri Lanka where "one language" and its corollaries have created a mountain of problems. The scenario on one side of the political scene is bright with President Premadasa realising the pragmatic necessity of reckoning now with the LTTE and Defence Minister Ranjan Wijeratne keeping the mood of the country buoyant by assuaging the fears of the minorities, as far instance the fear of creating new Districts in the North.

Both the President and Defence Minister have gone on record to have said that on the subject of the "framework" of the "Talks": "No one was going to tell us what the framework is, within which we have to talk to our country men". The climate so created has been conducive to a settlement. But as the sunniest tale needs an undertone of true menace to capture the imagination, the opposition has suddenly sought

KANAPATHIPILLAI ROSALIND JEYAMALAR

An appreciation.

We miss a friend and a family figure down our lane. We miss her laughter, jokes, her periodical visits and all that she meant. Jeyamalar entered into her eternal rest on 20th March 1989 after a short illness of two and a half months.

Her faith in God was great. She never missed a single service and also used her voice to praise the Lord by singing in Chorus and sometimes solos. She was at one time President of the Mothers Union of the St. John's Church, Chandikul of which she was a member. She had organisational capacity which she used in school, Church or other places whenever it was necessary.

I came to know her intimately after she joined the Convent in 1968 where I had gone to teach a little earlier. The atmosphere at the Convent was very friendly and about six of us belonging to the Protestant group, with our progressive ideas and understanding ways were well-received.

Jeyamalar was a conscientious and dedicated teacher, and an excellent teacher of English. She can be termed an Old-time teacher in that she wanted thoroughness in how a child spoke or wrote with all the relevant requisites and to say the present-day pupils do not adhere to such a standard perhaps due to the extensive syllabus they are faced with.

She took part in outside activities like singing, elocution and action songs which she thoroughly enjoyed. Every item she put up was of a high standard and was appreciated by the school and outsiders.

In her retired life, she continued to teach at home, trained students in elocution and song with the tiny-tots. Many a student who passed through her hands miss her for all this help. When they won't prizes she rejoiced with them and encouraged them more.

Her time was also taken up with her only daughter Jeyamalar. Her time was also taken up with her only daughter Jeyamalar. Her time was also taken up with her only daughter Jeyamalar.

We can understand the position. In the words of Ralph Waldo Emerson "people are to be taken in very small doses". But what has to be treated as a priority in Sri Lanka is that the war's fire and cross-fire in the land must end if the Peace rays are to brighten the ravaged landscape.

Registered as a Newspaper at the G. P. O. Sri Lanka under No. Q/1104/News 239. Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at American Ceylon Mission Press, 182, 1st. Cross Street Jaffna on Friday 21 April 1989 and published by Rev. T. THEVANESAN, 182, First Cross Street Jaffna.

New Workers in the Diocese.

Five young men were accepted as clergy workers in the Diocese from the 1st of May, 1989. They are Messrs. A. Thevarajab, Saverimuthu Antony, Jerome Paul, S. Thevabharan and T. J. Vasanthakumar. All five of them had been trained at the Christian Theological Seminary & Institute for Lay Training at Chunnakam. They have been assigned to work at the following stations: Mr. A. Thevarajab - Samarathampuram Church, Mr. Saverimuthu Antony - Uylangkulam Church, Mr. Jerome Paul - Poornayn Church, Mr. S. Thevabharan - Uduppiddy Church and Mr. T. J. Vasanthakumar - Delft Church.

Ruby Appadurai. Ruby Appadurai. Ruby Appadurai. Ruby Appadurai. Ruby Appadurai.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese. New Workers in the Diocese.

